

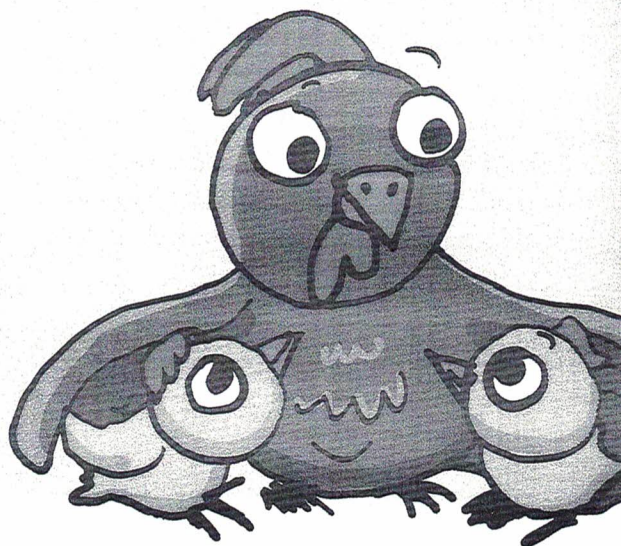
Kuřátko

TÉMA: Velikonoce

Zobáčkem tuká,
(dřep, prstem tukáme do podlahy)
 skořápka praskne,
(z dřepu do stoje)
 chvíli se načeká,
(stoj, otáčíme se ze strany na stranu)
 než chmýří zaschne.
(stoj, otáčíme se ze strany na stranu)

Máma ho zahřívá,
(stoj, vytleskáme)
 aby měl sílu,
(stoj, ukazujeme svaly na rukou)
 pod křídlem hlavičkou
(stoj, ukazujeme na hlavu)
 vyhledá škvíru.
(stoj, spojíme ukazováček a palec)

Krásný to tvoreček,
(stoj, vytleskáme)
 žlutý jak poupátko,
(stoj, vytleskáme)
 z vejce se vylíhlo
(z dřepu do stoje)
 mamince kuřátko.

TÁTO, MÁMO ... POUŠME
 CVIČIT ... POUŠME ČIST 😊

O ZELENÉM VAJÍČKU

Eduard Petiška

„Kohoutku, chtěla bych vysedět zelené vajíčko,“ řekla slepička kohoutkovi.
 „Kdopak to kdy slyšel, že by slepička snášela zelená vajíčka,“ polekal se kohoutek.

„Jdi a přines mi je. Dřív mi nechod na oči,“ řekla umíněná slepička.
 Šel kohoutek hledat zelené vajíčko.

Přišel k paní krůtě.

„Paní krůto, nemáte zelené vajíčko?“

„Ale kohoutku, kde bych vzala zelená vajíčka? Jdi k tetě huse, třeba nějaké má.“

Šel kohoutek k tetě huse.

„Teto huso, nemáte zelené vajíčko?“

„I ty jeden kohoutku, snad se mi neposmíváš! Copak snáším zelená vajíčka?“

„Neposmívám se, ale slepička mě posílá, abych jí přinesl zelené vajíčko.“

„Jdi a zeptej se špačků, třeba tam najdeš zelené vajíčko.“
 Šel kohoutek ke špačkům.

„Prosím vás, špačkové, slepička mě poslala pro zelené vajíčko, nemáte nějaké?“

„Kdepak bychom je vzali,“ říkali špačkové, „ale zeptej se drozda, snad ví o zeleném vajíčku.“

Šel kohoutek k drozdovi.

„Prosím pěkně, drozde, slepička mě posílá pro zelené vajíčko, nemáš nějaké? Už jsem byl u paní krůty, u tety husy i u špačků, a nikde nemají zelené vajíčko. Nemáš-li je, aspoň mi porad.“

Drozd odpověděl:

„Zelené vajíčko nemám, ale snad je bude mít skřivánek. Toho se zeptej.“

Šel kohoutek ke skřivánkovi.

„Skřivánku, prosím pěkně, nemáš zelené vajíčko? Slepička mě posílá, abych jí nějaké přinesl. Už jsem byl u paní krůty, u tety husy, u špačků i u drozda, a nikde jsem zelené vajíčko nedostal.“

Skřivánek se zamyslíl a povídá:

„Taková vejce by mohla mít jen babička sova. Nenajdeš-li zelené vajíčko u ní, nikde je nenajdeš.“

Šel kohoutek k babičce sově:

„Babičko sovo, prosím pěkně, nemáš zelené vajíčko? Slepička mě posílá, abych jí nějaké přinesl. Už jsem byl u paní krůty, u tety husy, u špačků, u drozda, u skřivánka, a nikde jsem zelené vajíčko nedostal.“

Babička sova ospale zamrká a povídá:

„Taková vejce neznám. Vrať se domů a řekni slepičce, ať jen snáší bílá vajíčka.“

Kohoutek jde smutně domů.

Před vraty se zastaví. Alenka maluje velikonoční kraslice a dává barevná vajíčka na okno. Jedno vajíčko je krásně zelené.

Frrr – vyletí kohoutek na okno a už pospíchá se zeleným vajíčkem k slepičce.

„To je krása, kohoutku,“ raduje se slepička ze zeleného vajíčka a posadí se na ně.

Vajíčko pod ní křupne a zbudou jen zelené střepy. Je vyfouknuté. Nic v něm není.

„Bílá vajíčka jsou přece jen lepší,“ povídá slepička, „aspoň víme, že se z nich vylíhne kuřátko.“

A kohoutek je rád, že nemusí shánět nové zelené vajíčko.

Martínkova čítanka a dvě klubička pohádek

